

Justitiedepartementet

Remissyttrande över betänkandet Snabbare lagföring – ett snabbförfarande i brottmål (SOU 2021:46)

Dnr Ju2021/02458

Solna tingsrätt har granskat betänkandet utifrån de intressen som tingsrätten har att bevaka. De förslag som lämnas i betänkandet framstår som väl genomarbetade och tingsrätten ställer sig i huvudsak bakom dessa, men vill framföra följande.

Tillgänglighetsdelgivning och förenklad delgivning

I betänkandet lyfts frågan om det är lämpligt att tingsrätterna delger tilltalad information om förenklad delgivning i mål där tillgänglighetsdelgivning kan användas. En förutsättning för att tingsrätten ska kunna använda förenklad delgivning efter det datum då handlingar ska göras tillgängliga för delgivning genom tillgänglighetsdelgivning är att information därom delges den tilltalade i det inledande skedet av beredningen. Det är i det läget omöjligt för tingsrätten att förutse om det kommer uppstå behov av att delge den tilltalade sedan fristen för tillgänglighetsdelgivning löpt ut. Alternativet till att regelmässigt delge information om förenklad delgivning när målet inleds är att använda vanlig delgivning när behov uppstår vilket innebär betydande merarbete för tingsrättens kansli. För att upprätthålla en effektiv handläggning i målen som omfattas av snabbförfarandet är det viktigt att möjligheten att använda förenklad delgivning inte går förlorad.

Omedelbar tillgänglighetsdelgivning

Utredningen föreslår att tingsrätterna ska kunna besluta om omedelbar tillgänglighetsdelgivning och efterlysning. I förslaget till 20 d § i delgivningsförordningen (2011:154) anges att delgivningsmottagaren ska få *en kortfattad information* om vad den handling som ska delges avser. Tingsrätten vill understryka betydelsen av att den information som lämnas

till delgivningsmottagaren dokumenteras på ett tydligt samt att informationen måste göras tillgänglig för domstolarna som underlag för följande bedömningar.

Uppdelning av åtal och deldom

Utredningens förslag som innebär ett större utrymme för uppdelning av åtal och deldomar kan medföra fler situationer som regleras i 34 kap. brottsbalken, dvs. när en tilltalad tidigare har dömts till en brottspåföljd som inte helt har verkställts eller upphört på annat sätt när en ny dom ska meddelas. Justitieombudsmannen har bedömt att det är olämpligt att tingsnotarier avgör brottmål som rör sådana situationer (se JO dnr 499-2016). Mot den bakgrunden noterar tingsrätten att utredningens förslag kan få konsekvensen att tingsnotarier anses behöriga att döma i färre mål.

Inkomstuppgifter från Skatteverkets beskattningsdatabas

Utredningen föreslår att de allmänna domstolarna, på begäran, ska få tillgång till uppgifter från beskattningsdatabasen bl.a. i den utsträckning det behövs för straffmätning och val av påföljd. Tingsrätten instämmer i utredningens analys av att det finns behov av en möjlighet att få tillgång till dessa uppgifter men uppmärksammar flera frågor om hur uppgifterna ska hanteras inom ramen för brottmål. I vilket skede av handläggningen ska tingsrätten göra bedömningen av om det finns behov av uppgifter från beskattningsdatabasen? Ska uppgifterna som tingsrätten får del av kommuniceras med parterna? Kan behov uppstå av att uppgifterna delges parterna? Kan uppgifterna ge domstolen ett överskott av information som kan påverka bedömningar i ansvarsfrågor? Dessa frågor bör övervägas ytterligare i den fortsatta beredningen.

I övrigt har tingsrätten inga synpunkter på de förslag som lämnas i betänkandet.

Detta yttrande har beslutats av lagmannen Lena Egelin och chefsrådmannen Patrik Alm efter föredragning av tingsfiskalen Elin Kennedy.